

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 149052

гр. София, 27.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 161 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ КР. ПЕТРОВ**

като разгледа докладваното от **ВАСИЛ КР. ПЕТРОВ** Частно гражданско дело № 20231110147446 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 414а, ал. 4, изр. 2 ГПК.

По заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, вх. № 238286/24.08.2023 г., съдът е издал заповед в полза на Р. Р. М. против „У***“ – на 11.09.2023 г.

В срока по чл. 412, т. 8 ГПК длъжникът възразява, че е платил главницата по заповедта и прилага в уверение на това си твърдение писмено доказателство. Твърди, че не бил дал повод за подаване на заявлението, поради което оспорва да дължи разноски.

Възражението ведно с приложените писмени доказателства са връчени за становище на заявителя, който в срока по чл. 414а, ал. 3 ГПК заявява, че признава твърдяното от длъжника плащане, като твърди, че длъжникът е бил в забава и разноските се дължат.

Съгласно чл. 414а, ал. 4, изр. 2 ГПК, ако становището на заявителя е в срок, съдът се произнася по възражението на длъжника и становището на заявителя.

Нормата мълчи за естеството на „произнасянето“ и акта, с който то следва да бъде извършено, но те може да се изведат от систематическото тълкуване на разпоредби на глава тридесет и седма от ГПК. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение обективира изрично искане за издаване на изпълнителен лист – вж. т. 14 от образеца на заповед по чл. 410 ГПК – приложение № 3 към Наредба № 6/20.02.2008 г. Целта на заявлението по чл. 410 ГПК е снабдяването на заявителя с изпълнителен лист, при липса на плащане от страна на длъжника. В случай на плащане обаче е безпредметно издаването на изпълнителен лист и законът, с новелата на глава тридесет и седма от ГПК със ЗИД ГПК, ДВ, бр. 86/2017 г., предвиди опростено състезателно производство по установяване плащане от страна на длъжника в хода на заповедното производство – чл. 414а ГПК. В това производство съдът, далеч надхвърляйки обичайните си правомощия в едно производство по издаване на изпълнителен лист по чл. 404 и сл. ГПК, има правото да проверява твърденията на двете страни в заповедното дело за плащане на задълженията по издадената заповед. Ако установи

плащане, съдът е длъжен да постанови диспозитив, с който да отхвърли искането за издаване на изпълнителен лист, обективизирано в подаденото заявление. Ако установи, че няма плащане, съдът постановява разпореждане за издаване на изпълнителен лист. При липсата на доказателства за плащане от страна на длъжника, но при твърденията за такова плащане, съдът не може да указва на заявителя да предяви иск, защото това би нарушило замисъла на особеното опростено състезателно производство по чл. 414а ГПК и би прехвърлило спора между страните в исков процес по указания по чл. 415 ГПК. Не е такава идеята на законодателя – идеята е твърденията на страните по заповедното дело за плащане на дълга в хода на заповедното дело да бъдат проверени – независимо с какви доказателствени средства, дори и с експертиза в открито заседание – в рамките на самото заповедно дело.

Съгласно чл. 414а, ал. 2 ГПК допустим предмет на спора в настоящата процедура е дължимостта на разноските и дали длъжникът е дал повод за завеждане на заявлението.

В случая между страните спор относно плащането на главницата няма, поради което следва да бъде постановен диспозитив за отхвърляне на искането за издаване на изпълнителен лист досежно главницата и законната лихва от заявлението поради плащане.

Спорът е досежно дължимостта на разноските на заявителя. Съгласно чл. 303а, ал. 3 ТЗ, приложим за заявителя на осн. чл. 287 ТЗ, ако не е уговорен индивидуално срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или на друга покана за плащане. В случая страните не спорят, че длъжникът търговец е платил на 9-ия ден от поканата, поради което не е бил в забава, а освен това плащането е постъпило в същия ден, в който е подадено заявлението. Ето защо съдът намира, че на заявителя не се дължат разноски и следва да бъде постановен диспозитив за отхвърляне на искането за издаване на изпълнителен лист досежно разноските поради недължимостта им.

Производството по делото следва да се прекрати.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата за издаване на изпълнителен лист, обективизирана в заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, вх. № 238286/24.08.2023 г., въз основа на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 11.09.2023 г., в частта относно главницата от 782,33 лева и законната лихва за забава от датата на заявлението, **поради плащане.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата за издаване на изпълнителен лист, обективизирана в заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, вх. № 238286/24.08.2023 г., въз основа на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 11.09.2023 г., в частта относно сумата от **675** лева разноски, **поради недължимост на разноски.**

Прекратява производството по делото.

Разпореждането подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред Софийския градски съд.

Препис от разпореждането да се връчи на страните, което обстоятелство изрично да се удостовери в отрязъците от съобщенията.

Съдия при Софийски районен съд: _____